

187. Мама Андоне думаше
На Лазарица (на даскали)

ТД-181,1,29

Мама Андоне думаше:

– Андоне, сино Андоне,
в селото дойде кънига,
кънига, нова ’звистия.

5 Чели я, чели попови,
попови, още даскали,
не можле да я разчитат,
разчетат, да я разберат,
иди я, сино, разчити,

10 разчити да я разбираим:
жа мрат ли хора, не щат ли
млади булки невинчани!

— — —

Андон си маме думаше:

– Аз ходих, мамо, върнах се,
15 пътят ми беше край село,
пък аз го сторих сред село,
сред село, покрай Керини,
да видя Кера де стои,
де стои, де си препява.

20 Кера в градинка стоеше,
ленини кърпи редеше,
редеше и наричаше:
„Първата кърпа на Андон,
втората кърпа на брат му!“

Бел. ред. Звистия – диалектна форма от ’известие’.

с. Овчи кладенец, общ. Тунджа, 29 февруари 1980 г.

Калинка Динева Динева, род. 1938 г.

23 -91 567 -1423 -157 567 -91